

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๕

เชื่อกรรมก็คือเชื่อศาสนา

ลูกศิษย์ หลวงตาเจ้าคะ เมื่อวานนี้ที่ถามตลกไปข้อหนึ่งเจ้าคะ เกี่ยวกับกฎแห่งกรรมและตัวอย่างในหลักพระพุทธศาสนา หลวงตาเคยเทศน์ออกทางอินเตอร์เน็ตบอก ว่า กฎแห่งกรรมเป็นแก่นของพระพุทธศาสนา

หลวงตา ใช้ ตัวอย่างก็พระพุทธเจ้าทรงสร้างพระบารมีมาทุก ๆ พระองค์ ตั้ง แต่ ๑๖ อสงไขยบ้าง ๘ อสงไขยบ้าง ๔ อสงไขยบ้าง นี่คือการกรรมดี เข้าใจไหม กฎแห่งกรรม แล้วผลปรากฏขึ้นมาพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์สำเร็จขึ้นมาจากการสร้างบารมี คือการสร้างกรรมดี เข้ากันได้แล้วยัง (เข้ากันได้แล้วเจ้าคะ) ก็อย่างนั้น เหตุกับผลติดกันมาเลย ๆ พอทำบิบบั้นเรียกว่าสร้างเหตุขึ้นแล้ว ผลก็ติดตามมา พอเข้าใจกันแล้วนะ ตัวอย่างก็ชัด ๆ อยู่แล้ว ไม่ใช่ว่าเกิดมาเป็นพระพุทธเจ้าลอย ๆ เกิดมาด้วยหลักคือกรรม เพราะฉะนั้นจึงว่ากรรมจึงเป็นของสำคัญ กรรมเป็นแก่นของพุทธศาสนา มโน ปุพฺพคมฺมา ธมฺมา คือใจ แก่นของศาสนาอยู่ที่ใจไม่อยู่ที่อื่น แก่นของศาสนาคือกรรม อยู่ที่ใจ กรรมอยู่ที่ใจเลย

พูดง่าย ๆ อย่างใกล้ ๆ นี้หลวงตาบัวตอนเข้ามานี้ ถ้าแต่ก่อนก็หิวอาหารมาก มากิน ทุกวันนี้ไม่หิวมากแต่กินได้ การกินนี้สร้างเหตุ เข้าใจไหม ผลคือความอึด ก็เห็น อยู่ชัด ๆ จะให้ว่ายังไงอีก มันติดแนบ ๆ อยู่อย่างนี้ ถ้าไม่เชื่อกรรมแล้วก็เรียกว่า ไม่เชื่อพุทธศาสนา ไม่เชื่อพระพุทธเจ้า ว่าทุก ๆ พระองค์ก็ได้ถ้าไม่เชื่อกรรมเสียอย่าง เดียว กรรมเป็นเครื่องประกาศศาสนาออกมา ออกมาจากกรรม หลักของศาสนาแท้ก็คือใจ ขึ้นใจก่อน ใจเคลื่อนปั๊บแสดงกรรมแล้ว เคลื่อนไหวดีชั่วปั๊บแสดงดีชั่ว ทำดีทำชั่ว แล้ว มโนกรรม ออกมาวาทก็เป็นวจีกรรม ออกไปทางกายทำนั่นทำนี่ก็เป็นกายกรรม ทั้งดีทั้งชั่ว ออก ๓ สถานนี้ มโนกรรม วจีกรรม กายกรรม

คนไม่เชื่อการทำของตัวเอง จึงทำความชั่วซ้ำลามากได้มาก ถ้าเชื่อในการทำของตัวเองแล้วจะไม่ทำ ก็คือเชื่อกรรม เชื่อกรรมก็คือเชื่อศาสนานั้นเอง แต่นี่มันไม่เชื่อ เรื่องเหล่านี้มันก็จับจุดที่ผู้ทำนะ จับจุดที่ผู้ทำผู้สนใจในการทำของตัวเอง ผู้ทำจะไม่สนใจในการทำไม่ทราบว่ามีดีชั่วก็ไม่ได้เรื่อง ไปติดคุกติดตะรางมันไปออกหลุดออกกลายอีก ว่า เขาหาว่า ไม่ยอมรับการกระทำของตัวเอง แล้วความจริงไปทำจริง ๆ เหนอ จริง ๆ ละ ครับ ให้ประจักษ์จริง ๆ ไม่มีอะไรเกินจิตตภาวนา อันนี้ก็เรียกว่าเป็นรากแก้วของมรรค ผลนิพพาน มรรคผลนิพพานจะขึ้นตรงนี้เลยจิตตภาวนา

บุญกุศลศีลทานที่ทำ ๆ นั้นไหลเข้ามาปากคอก ๆ อำนาจแห่งทาน แห่งศีล แห่งอะไร ๆ ที่เราทำมามากน้อยจะนานแสนนานขนาดไหนอยู่ในนั้น ติดอยู่ปากคอก ป่วนเปียน ๆ อยู่นั่น พอภาวนานี้ไล่เข้าคอก ถ้าว่าน้ำก็ไหลมาเต็มอยู่ที่นี่ แล้วก็เข้าทำนบ ทำนบคือจิตตภาวนา บุญกุศลทั้งหลายเท่ากับสายน้ำสายต่าง ๆ ไหลเข้ามารอที่ ทำนบ ถึงเวลาที่จะเอาจริงเอาจังสำเร็จประโยชน์เป็นที่รวมยอดจริง ๆ แล้วลงภาวนาทั้งนั้น คือ ทานนี้มากขนาดไหน ศีลมากขนาดไหนทำมาเหล่านี้ มารวมอยู่ในนี้หมด พอภาวนา เรียกว่าสร้างทำนบหรือเปิดทำนบรับน้ำไหลเข้า จำ ที่นี้เห็นหมด

เวลาเราทำไม่หายไปไหน แต่ไม่เห็น อยู่ที่นี่ ๆ พอจิตตภาวนาเปิดขึ้นเหมือนกับว่าเราสร้างเขื่อนใหญ่เต็มที่แล้ว เปิดที่นี้ก็รับน้ำฝั่งเลย น้ำที่ไหลลงที่นั่นหมด ประจักษ์ ลงที่จิตตภาวนา รวมลงนี้หมดเลย รวมที่จิตตภาวนาก็คือใจนั่นเอง มันก็ลงที่ใจ ๆ ไม่ ไปที่อื่น ท่านจึงสอนว่า มโนปุพฺพฺพคฺมา ธมฺมา เราเอาย่อ ๆ สิ่งทั้งหลายมีใจเป็นใหญ่ มีใจเป็นประธาน สำเร็จแล้วด้วยใจ ทำดีก็สำเร็จอยู่ที่ใจ ทำชั่วสำเร็จอยู่ที่ใจ ไม่ออกจาก นี้ไปเลย เรื่องภาวนานี้ชัดมากทีเดียว เรียกว่าเหมือนเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าตลอดเวลา การภาวนาเข้าถึงจิตที่เข้าหลักเข้าเกณฑ์แล้ว ยังกระเทือนถึงองค์ศาสดาตลอดเวลาใน หัวใจของนักภาวนา อยู่ตรงนี้ ๆ หมดไม่เคลื่อนไปไหน ผางออกมาก็คือองค์ศาสดาเต็ม ส่วนแล้ว คำว่าผางออกมาได้แก่ ตรัสรู้ธรรมหรือบรรลुธรรมฝั่งขึ้นมา ก็เลศขาดสะบั้น ไปหมด เป็นศาสดาองค์เอกเต็มดวงในหัวใจเราเอง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วถามพระพุทธ เจ้าหาอะไร อันนี้กับศาสดาองค์เอกคืออันเดียวกัน เป็นอย่างนั้นนะ

นี่เป็นเหตุที่จะให้พูดอีก เมื่อคืนนี้ก็พูดแล้วเรื่องนี้ มันก็เป็นเหตุที่จะให้พูดอีก ใครจะว่าบ้าก็ตาม นี่บ้ากำลังสอนท่านทั้งหลาย ถ้าท่านทั้งหลายเข้าใจว่าหลงตาบัวเป็น บ้า นี่หลงตาบัวกำลังเป็นบ้า กำลังจะพูดให้ท่านทั้งหลายหูดี ๆ ให้ระวังให้ดีทีเดียวว่าจะ เข้า เข้าใจใหม่ ประจักษ์อยู่ที่นี่เลยเกี่ยวกับองค์ศาสดา ไม่ต้องไปหาที่ไหนเลย พระพุทธ เจ้า พระธรรม พระสงฆ์ อันนี้ตั้งแต่อ่อนแต่ออก พ่อแม่ปู่ย่าตายายเราสอนอรุณสอน ธรรม ก็คือ พระรัตนะทั้งสาม พุทโธ ๑ ธัมโม ๑ สังโฆ ๑ เราก็ดิตจิตตติใจมาจนกระทั่ง วาระนั้นแหละ วาระที่ตัดสินใจกันนั้น พุทโธ ธัมโม สังโฆ ยังเป็น พุทโธ ธัมโม สังโฆ เต็มความรู้สึกมาตั้งแต่เดิมไม่เคลื่อนคลาด

พอกิเลสขาดสะบั้นออกจากใจผางขึ้นเท่านั้นที่นี้ นะ นี่ท่านทั้งหลายฟัง ภาษา บ้านะ ภาษาบ้านี่เกิดขึ้นเราเทียบแล้ววันแรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๖ แต่เวลาไปเทียบปฏิบัติ นร้อยปีมันตรงกับวันที่ ๑๕ พฤษภาคม เราเลยบอกว่าวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ความจริงเราจำได้ แต่แรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๖ เราไปเทียบแล้วมันตรงกับวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ นั้นละที่ นี้ พุทโธ ธัมโม สังโฆ ก็ไม่เคยสะดุดใจนะ พอกิเลสเปิดจำขึ้นในขณะนั้น เราไม่ได้วัด

รอย เราไม่มีความรู้สึกัวัดรอย แต่ความรุนแรงแห่งความอัศจรรย์ในจิต ระหว่างกิเลสกับธรรมได้ปรากฏจากกันที่จิตของเรา ขาดสะบั้นจากกันผางเดี่ยวเท่านั้น ขึ้นมาผางนี้ ขึ้นแล้วนะนี้ เราได้คิดไว้เมื่อไร

เหอ ขึ้นเลยทันที ใครจะไปวัดรอยพระพุทธเจ้า ก็กราบท่านอยู่ตลอดเวลา พอผางขึ้นมาแล้ว เหอ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ๆ อย่างนี้ละเหอ ๆ นั้นเห็นไหมละ วัดรอยพระพุทธเจ้าที่ไหน คือมันผางขึ้นเป็นพยานกันแล้ว พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ๆ อย่างนี้ละเหอ ๆ อยู่งั้น ธรรมแท้เป็นอย่างนี้ละเหอ พระสงฆ์แท้เป็นอย่างนี้ละเหอ ขึ้นแล้วเข้าแล้วเป็นอันเดียวกันแล้ว ผางขึ้นมาเป็นอันเดียวกันเลย เหอ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง มันเป็นแล้วเข้าใจไหม ใครคิดไว้เมื่อไร พุทโธ ธัมโม สังโฆ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง มันก็ปรากฏขึ้นในเวลานั้นแล้วไปถามใคร ก็มันกระจ่างอยู่นั้นแล้ว เหอ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง คือเป็นธรรมชาติอันเดียวกัน เป็นความบริสุทธิ์ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ถ้าเราแยกออกมาอีกก็เรียกว่าเป็นธรรมธาตุล้วน ๆ แล้ว กระเทือนพระพุทธเจ้าทุกพระองค์เลยไม่มีเว้นแม้พระองค์เดียว แล้วถามหาพระพุทธเจ้าหาอะไร

พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาในโลกนี้ก็พระองค์ถามหาอะไร เป็นเหมือนน้ำมหาสมุทร ไหลลงมาจากสายต่าง ๆ มารวมลงเป็นแม่น้ำมหาสมุทร ก็พูดได้คำเดียวว่า น้ำมหาสมุทร จะเรียกน้ำสายนั้นสายนี้มาอย่างนั้นไม่ได้ พูดได้แต่เพียงว่าน้ำมหาสมุทร คำเดียว ที่นี้บรรดาผู้ที่สร้างบารมีมามากน้อย ซึ่งเทียบกับแม่น้ำสายต่าง ๆ ไหลเข้ามา ๆ ผู้ใกล้เข้ามา บารมีแก่กล้าก็ใกล้เข้ามา ผู้อยู่ห่างไกลบารมีกำลังสร้างก็เดินตามหลังกันมาเรื่อย ๆ เหมือนแม่น้ำสายต่าง ๆ ที่จะไหลลงมหาสมุทร พอมาถึงมหาสมุทรแล้ว เรียกได้คำเดียวเป็นมหาสมุทรเหมือนกันหมดเลย

อันนี้จิตของผู้สร้างบารมี พอไหลเข้า ๆ ถึงแดนอัศจรรย์ที่ว่านี้ มหาวิมุตติ มหานิพพาน หรือธรรมธาตุ ลงนี้ผิงเดี่ยวเท่านั้นไม่ได้มีละที่เรียกว่า มาจากแม่น้ำสายนั้นสายนี้ สายไหนลงถึงนั้นแล้วเป็นมหาสมุทรไปเลย เป็นธรรมธาตุ เป็นอันเดียวกันเลย ๆ ไม่มีคำว่าสอง แล้วจะทูลถามหาพระพุทธเจ้าที่ไหนไม่มี ไม่สงสัย จำออกมาแล้ว พระพุทธเจ้าก็องค์รู้หมดเลย เป็นอันเดียวกันหมด เหมือนน้ำมหาสมุทร จอมือลงบับกระเทือนหมดแล้ว พอจิตนี้ผางขึ้นมาี้กระเทือนหมดบรรดามหาสมุทร คือ มหาวิมุตติ มหานิพพาน หรือธรรมธาตุ จำอันเดียวกันหมด ถามหาพระพุทธเจ้าทำไม นี่ชี้ถึงได้มาพูด เขาก็จะว่าเป็นบ้าซี

จุดสุดท้ายอีกจุดหนึ่งนะ เขาว่าพระพุทธเจ้ามีเท่านั้นพระองค์ เท่านั้นพระองค์ แล้วเขายังเขียนไว้ใน สมุทฺตปิฎก อฏฺฐวิสญฺจ เราอ่าน แล้วก็ไปเขียนฟุตโน้ตไว้ข้างล่าง ถึง

สมุพทุเท นวุตฺตฺรเสเต อฏฺฐจตุตาฬีสสทฺสเสเก วิสตีเสตสทฺสทานิ นมามิ สิริสา อหฺ. เรากราบพระพุทธเจ้าเท่านั้นล้านเท่านั้นล้านองค์ เขาเขียนพุทโน้ตไว้ว่า สุตวิสัยที่จะกลืน คือไม่เชื่อ เราสลดสังเวชผางทันทีเลย โถ อย่างนี้คนมีกิเลสมาจดจารึกกรรมให้เป็นส่วนเป็นถานไปด้วยกันหมด พระพุทธเจ้าเพียงล้าน ๆ พระองค์เท่านั้นก็ไม่ยอมเชื่อแล้ว ถ้ามากกว่านี้จะเป็นยังไง นี่ประกาศขายความเลวร้ายของตัวเอง เอาส่วนเอาถานไปปะธรรมที่บริสุทธิ์ของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ให้มืดไปเลย ไม่ให้เชื่อ เข้าใจใหม่

แล้วที่นี้เวลาจะนับพระพุทธเจ้าให้เต็มหัวใจที่เป็นนี่นะ น้ำมหาสมุทรอย่าเอามาเทียบว้างั้นเลย พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาก็พระองค์ แล้วก็กบก็กลับ ๆ ต้นไม้มี ปลายไม่มี ยังจะตรัสรู้มาเรื่อย แม้จะทะเลองค์ห่าง ๆ ก็ตามแต่ตรัสรู้ไม่ถอยใช้ใหม่ นานเข้า ๆ ก็มากเอง เหมือนน้ำมหาสมุทร ฝนตกทีละหยดละหยาด มันเม็ดใหญ่ที่ไหนเม็ดฝนเท่านี้ แล้วเป็นยังไงมหาสมุทรเมื่อน้ำมากขนาดไหน ออกไปจากไหน ออกจากฝนทีละหยดละหยาดใช้ใหม่ นี่พระพุทธเจ้าที่เต็มท้องฟ้ามหาสมุทรเป็นธรรมธาตุครอบโลกธาตุ ก็เหมือนกับน้ำมหาสมุทรที่ออกมาจากฝนทีละหยดละหยาด นี้ออกมาจากพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ที่ตรัสรู้ พระอรหันต์ที่ตรัสรู้แต่ละองค์ ๆ เท่ากับน้ำทีละหยดละหยาด กลายเป็นธรรมธาตุครอบหมดโลกธาตุ เข้าใจหรือเปล่านั้น เป็นอย่างนี้ละเทียบเอา

นี่อันไหนใครจะว่าเป็นบ้าเราจะเป็นตลอดตายเรา เราไม่ยอมถอนบ้าแบบนี้ ถึงว่าท่านทั้งหลายจะฟังเสียงบ้าก็ให้ฟังเสียงนะ เราเป็นอย่างนั้น องค์เดียวเราเท่านั้นพอ กับพระพุทธเจ้าทั้งหลายเราไม่มีสงสัยแล้ว กระเทือนครอบโลกธาตุ เป็นศาสดามานานเท่าไรแล้วยังจะเป็นต่อไปอีกนะ พระพุทธเจ้าองค์นี้แล้ว พระอริยมะตไตรยมา จากนั้นท่านก็บอกเป็นอนาคตวงศ์ เท่านั้นองค์เท่านั้นองค์ พอองค์นี้มาตรัสรู้แล้วก็บอกต่อไปเรื่อย ๆ แล้วยังมีบอกอีก พระพุทธเจ้า ๑๐ พระองค์ที่เลยจากพระอริยมะตไตรยไปนี่ เป็นอนาคตวงศ์ ๑๐ พระองค์ จะต่อกันไปเรื่อย จากนั้นก็ต่อกันไปอย่างนี้ละ ท่านพูดผิดเมื่อไร

นี่ละที่ว่าสุตวิสัยพระพุทธเจ้าจะสอนโลก คือความรู้ของศาสดาองค์เอก กับความรู้ของเต่าของตุ่นของพวกเรานี้เป็นยังไง พิจารณาซิ ศาสดาที่มาสอนโลกเป็นคนโง่คนตาบอดที่ไหน จำมาด้วยกันหมด โลกวิทู ๆ สอนโลกด้วย โลกวิทู เหมือนกันหมด จะผิดกันที่ไหน เป็นยังไงบอกอย่างนั้น อันใดที่ผิดเพี้ยนกันบ้างท่านก็บอก ที่นอกจากนั้นไม่ผิดเพี้ยนท่านก็บอกว่าเหมือนกันหมด

เช่นอย่างลอบุสธสังฆกรรม พระสงฆ์มีจำนวนมากน้อยต่างกันท่านก็บอกคืออำนาจวาสนาบารมีของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ แล้วการรื้อขนสัตว์ได้มากน้อยต่างกันนี้ ท่านก็บอกว่าไม่เหมือนกัน แน่ท่านก็บอกไว้ พระพุทธเจ้าประเภทสร้าง

พระบารมีมาถึง ๑๖ อสงไขยแสนมหากัปนี้ นี่เป็นพระพุทธรเจ้าชั้นหนึ่งเลย ที่สั่งสอนสัตว์ทั้งหลายได้มาก รองลำดับมาก็ ๘ อสงไขย รองลำดับมาก็ ๔ อสงไขยอย่างพระพุทธรเจ้าของเราท่านก็ยอมรับ พระพุทธรเจ้าก็ยอมรับ ว่าไม่ได้มาก ท่านไม่เห็นโอ้อวดจะได้ขนาดไหนก็ได้ อย่างนั้น นี่ที่ผิดกันท่านก็บอกว่าผิดกัน

การลงอุโบสถสังฆกรรม บรรดาพระพุทธรเจ้าทั้งหลายที่ท่านมีพระชนมายุยืนนานตั้ง ๗ ปีท่านมาลงอุโบสถร่วมประชุมสวดปาฏิโมกข์ที่หนึ่ง ๆ พระสงฆ์ก็กลมกลืนสามัคคีกันตลอดถึง ๗ ปี ไม่มีความร้าวราน ไม่มีความแตกร้าวกันพอที่จะมาทดสอบกัน เอาธรรมวินัยปาฏิโมกข์มาเป็นสักขีพยานยืนยัน ท่านก็สงบกันมาอย่างนี้ แล้วก็ย่นลงมา ๗ ปีแล้วก็มา ๖ ปี ถึง ๗ เดือนลงอุโบสถที่หนึ่ง แต่ของเราตถาคตนี้ ๑๕ วันเท่านั้น บอกแล้วนะ ถ้าเลยจากนี้พระสงฆ์ร้าวรานเรื่องหลักธรรมวินัย ต้องลงอุโบสถทดสอบวินัยของพระ การดำเนินชีวิตของพระ ดำเนินตามหลักพระวินัย ท่านต้องได้มาประชุมปาฏิโมกข์ทุก ๑๕ วัน

พระชนมายุของพระพุทธรเจ้าทั้งหลายส่วนมาก มีแต่เป็นหมื่น ๆ ปี ๗ หมื่นปี ๘ หมื่นปี ท่านถึงจะสิ้นพระชนม์ แต่เราตถาคตนี้เพียง ๘๐ เท่านั้น ก็บอกไว้แล้ว พอ ๘๐ ก็เสด็จไปเลยไปเมืองกุสินารา ไปนิพพานเลย เห็นไหมละเคลื่อนไหว ก็อย่างนั้น อันไหนที่ผิดแปลกจากกันก็มี แล้วเราก็มารับในคัมภีร์ยังมีอีกนะ พระพุทธรเจ้าพระองค์หนึ่งมีพระชนมายุเพียง ๕๐ ปีปรินิพพาน มีพระองค์นี้องค์หนึ่ง กับพระพุทธรเจ้าของเรา ๘๐ ปีองค์หนึ่ง นอกนั้นมีแต่หมื่น ๆ ปีขึ้นไป ท่านก็บอกไว้ในตำรา อย่างพระพุทธรเจ้าท่านก็บอกไว้ เอาองค์ท่านเป็นพยานเลย ที่อายุน้อยที่สุดก็คือเรา ๘๐ ปีเท่านั้นตาย พอ ๘๐ ปีเต็มแล้วท่านก็ไปเลยใช้ไหมละ นิพพานเดือน ๖ เพ็ญก็บั้งเลยนั้นผิดไหมละ นั่นละท่านว่าไว้ยังงั้น พระญาณหยั่งทราบหมดแล้วจะผิดไปไหน

เพราะฉะนั้นจึงว่าผู้ใดก็ตาม ถ้าปรารถนาพุทธภูมิหรือปรารถนาเป็นอัครสาวก ข้างซ้ายข้างขวา จะสำเร็จหรือไม่สำเร็จ เมื่อพระพุทธรเจ้ายังไม่ทำนายนายแล้ว ยังมีพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงได้ อาจล้มเหลวไปก็ได้ ถ้าลงพระพุทธรเจ้าได้ทรงทำนายนายไว้เรียบร้อยแล้ว ยังไงก็ต้องเป็น ท่านจึงเรียกว่า เอกนามก็ หนึ่งไม่มีสอง ถ้าลงทำนายนายแล้วเป็นยังงั้น นี่เธอจากนั้นไปเท่านั้นกับเท่านั้นกลับไป ไม่ใช่บ่อย ๆ นะ เธอจะได้เป็นพระพุทธรเจ้าชื่อว่าอย่างนั้น สาวกข้างซ้ายข้างขวาชื่อว่าอย่างนั้น ๆ บอกไว้อย่างนี้ เคลื่อนไม่ได้เลย เปลี่ยนยังงั้นก็ได้ เพราะพระญาณหยั่งทราบไว้เรียบร้อยแล้ว ตายตัวแล้ว จะเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้

ถ้ายังไม่ทรงทำนายนายแล้วยังเปลี่ยนไปได้ ๆ อย่างหลวงปู่มั่นท่านพูดให้ฟังเอง ไม่ใช่ผู้ใดพูด ท่านบอกว่าท่านก็เป็นนิสัยพุทธภูมินั่นเอง พุดง่าย ๆ คือที่แรกท่าน

ปรารถนาพุทธภูมิ ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า ครั้นปรารถนาไป ๆ แล้วก็บำเพ็ญเพียร ไปนั้นซี เวลาท่านออกภาวนา พอจะเข้าด้ายเข้าเข็มที่ไร นิสัยโพธิญาณจะผ่านเย็บเข้ามา ว่างั้นนะ พอจะเข้าด้ายเข้าเข็ม ที่จะลงถึงที่ของจิตให้เป็นที่ภูมิใจครึ่งใดแล้ว สายโพธิญาณจะเย็บเข้ามา แล้วถอยเสีย พอสายโพธิญาณแพล็บเข้ามา ก็บารมีของท่านนั่นเอง แพล็บเข้ามาที่ผ่าน ท่านถอยเสีย ท่านว่างั้น หลายครั้งหลายหน ความอยากพ้นทุกข์ก็เหลือกำลัง ความอยากเป็นพระพุทธเจ้าก็เหลือกำลังเหมือนกัน แต่ความอยากพ้นทุกข์มันมีอยู่ทุกอิริยาบถ ท่านว่าอยากพ้นทุกข์ ๆ ส่วนความอยากเป็นพระพุทธเจ้ามีเป็นระยะ ๆ ที่นี้ความที่อยากพ้นทุกข์นี้มันติดแนบอยู่ตลอดเวลา ก็เลยทำให้หวนเหเรรวนไป เออ เป็นพระพุทธเจ้าที่ต่างกันก็คือว่า เป็นผู้ที่มีอำนาจวาสนา แนะนำสั่งสอนสัตว์โลกได้มากมายน่ายกย่อง

แต่สำหรับเป็นสาวกแล้วความพ้นทุกข์ก็เหมือนกัน คือพระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลาย เรียกว่าความบริสุทธิ์เสมอกัน ความพ้นทุกข์เสมอกันไม่มีอะไรต่างกัน อันนี้ไม่ต่างกันเลย ที่ต่างกันก็เพียงเท่านั้น เราพ้นทุกข์ไปเสียก็จะดี ท่านว่างั้นนะ สุดท้ายอันนี้ก็มาผ่านอยู่ในจิตตลอดเวลาที่จะให้หลุดพ้นจากทุกข์ ท่านเลยเอนมาทางนี้ เอ้า เป็นพระพุทธเจ้าก็ยกให้แหละว่างั้น ที่นี้เป็นสาวกก็ขอให้พ้นทุกข์ก็พอ บริษัทบิรารวาสนาอะไร มากน้อยไม่เอาแหละ เอาความบริสุทธิ์พ้นจากทุกข์เหล่านี้พอเลย ท่านเลยตัดสินใจลงที่นี้จะไม่ไปทางของโพธิสัตว์ จะไปทางพ้นทุกข์เรียกว่า สาวกภูมิ ภูมิของสาวกแล้วที่นี้พลิกมาทางนี้

จิตพอเข้าด้ายเข้าเข็มบิ๊บนี้ลงผิง ๆ หายกังวล ท่านว่านะ เพราะท่านปลดเปลื้องเรื่องสายโพธิญาณที่เคยมาผ่านเสมอ ๆ ออกเรียบริ้อยแล้ว สายแห่งความพ้นทุกข์ในปัจจุบัน ๆ มันก็มีกำลังแรงฟุ้ง ๆ เลย แล้วก็ผ่านไปเลยง่าย ท่านพูดเองนี่ เพราะฉะนั้นนิสัยของท่านจึงแตกต่างอยู่มาก แม้จะเป็นพระสาวกก็ตาม แต่นิสัยลวดลายศาสดาของท่าน โอ๊ย ไม่ใช่เล่น ๆ ความรู้ความเห็นแตกต่างอะไรอย่างนี้ผิดที่ไหน เพราะฉะนั้นท่านพูดว่า อายุของท่าน ๘๐ ปี ท่านก็พูดไว้แล้วนี่นะ ประกาศในท่ามกลางสงฆ์ พระสงฆ์ที่นั่งอุโบสถใครจะไม่ได้ยิน ใครจะตั้งใจให้ตั้งใจนะ บอกตรง ๆ อย่างนี้เลย พระสงฆ์ ๕๐-๖๐ องค์นั่งลงอุโบสถกัน คือวัดนั้นบ้างวัดนี้บ้างอยู่ตามป่าตามเขา ถึงวันอุโบสถ บ่ายโมง พระฉันจังหันเสร็จแล้ว ระยะทาง ๑๓-๑๔ กิโลเมตร ๕ กิโลเมตร ๖ กิโลเมตร รวมกันตอนเช้า พอตอนบ่ายโมงท่านก็ประชุมพาลงอุโบสถ

พอหลังอุโบสถแล้วท่านเทศน์ เทศน์อย่างนั้นทุกวันอุโบสถ นี่ใครจะตั้งใจให้ตั้งใจนะ เอาขนาดนี้บ่าง ๆ เลย ใครเป็นยังงี้เรื่องจิตตภาวนา ให้มาพูดให้ฟัง การแก้จิตใจนี้มันลำบากนะ ไม่รู้แก้ไม่ได้นะ นั่นฟังซิ การแก้จิตใจเป็นของลำบากมากนะ ถ้าไม่รู้

แก้ไม่ได้ เวลานี้ภิกษุแต่อย่างมีชีวิตอยู่ เอา ใครสงสัยข้อไหนให้ถามมา โนนนะฟังซิบ้าง ๆ เลย นี้อายุไม่นานนะไม่เลย ๘๐ นะฟังซิ เวลานี้ก็ได้เท่านั้นปีแล้ว ท่านก็นับข้อมือให้ดูอีก เวลานี้ได้เท่านี้ แล้วก็เท่านั้น ๆ พอไปถึง ๘๐ ปีปั๊บ นั่นเห็นไหม มั่นนานไหม นั่นฟังซิ ใครจะตั้งใจให้ตั้งใจนะ ใครจะไม่จำได้ลงขนาดนั้นแล้วใช่ไหม

ที่นี้พอเริ่มป่วยนะที่นี้ เอาชัดเจนตรงนี้เอง ก็ทำอนุญาตเอง เราไปเที่ยวที่ไหนไม่เคยตันทุ้ง เราไม่เคยมีอย่างนั้น อนุญาตกันเรียบร้อยแล้วให้ไปเที่ยวกรรมฐาน เราก็บอกสถานที่ที่จะไป เพราะท่านถามจะไปทางไหน ๆ เราก็บอก คราวนี้คิดว่าจะไปทางนั้น ๆ เออ เอ้า ไปนะ บางที่ท่านก็พูดหยอกเล่นบ้าง เอา เอาให้ตื่นะ อย่างนี้ก็มี เอา เอาให้ตื่นะท่านว่า ท่านพูดหยอกเล่นเฉย ๆ ดีไม่ดีมาที่ไรมีแต่หนังห่อกระดูกลงมา จะดีหรือไม่ดีก็ไม่ทราบ ท่านก็รู้อยู่แล้ว

พอตีมาถึงวันนั้น ไม่ลืมนะ วันแรม ๑ ค่ำเดือน ๔ นั่นเห็นไหม ถ้ามีเหตุการณ์ไม่ลืม วันเรามาถึง(วัดป่าหนองผือ) ท่านเป็นวันขึ้น ๑๔ ค่ำเดือน ๔ เริ่มป่วยขึ้น ๑๔ ค่ำวัน ๑๕ ค่ำเราเดินทางมาก็เลยลงอุโบสถองค์เดียว อุโบสถองค์เดียวพระวินัยก็มี เราลงอุโบสถของเราแล้วเราก็มานะ พอวันแรมค้ำหนึ่งก็มาถึงท่าน พอกราบมับ ๆ ท่านมหาไปไหนมาละ ไปที่ไหนมา ขึ้นเลยทันทีเปรี้ยว ๆ เลย ไปยังไงกัน ทั้ง ๆ ที่ท่านอนุญาตนะนี่ที่วิเวก ที่ไหนมันก็วิเวกไปหมดแหละถ้าใจไม่เป็นบ้าเสียอย่างเดียว ถ้าใจเป็นบ้าไปอยู่ไหนมันก็ไม่วิเวกอย่างว่าใช่ไหม ท่านพูด

นี่เริ่มป่วยแล้วนะ เริ่มป่วยเมื่อวานขึ้น วานขึ้นก็คือวันขึ้น ๑๔ ค่ำ ๑๕ ค่ำก็เมื่อวาน วันแรมค้ำหนึ่งก็วันที่เราไปถึง นี่เริ่มป่วยแล้วนะ จากนั้นก็ขึ้น ป่วยครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย เห็นไหมละฟังซินะกล่าวหาญใหม่ละ ป่วยนี้เป็นครั้งสุดท้ายไม่มีหาย เอายาเทวดามาใส่ก็ไม่หาย มีแต่จะตายทำเดียว แต่มันไม่ตายง่ายนะ โรคนี้เป็นโรคทรมาณ เขาเรียกว่าโรคคนแก่ โอ๊ย ไม่ลืมนะ เขาเรียกว่าโรคคนแก่ ต้องทรมาณอยู่นานกว่าจะตาย คือครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย การเจ็บไข้ได้ป่วยไม่มีหาย ท่านบอก ต้องตายถ่ายเดียว เอายาเทวดามาใส่ก็ไม่หาย มันก็เหมือนกับเอาน้ำมารดต้นไม้ที่มันตายยืนต้น ให้มันผลิดอกออกใบมันจะเป็นไปได้ยังไง ความหมาย นี้ก็ยังไม่ลืมเท่านั้นเอง ท่านว่า เราก้ไม่ลืมตั้งแต่นี้ต่อไปโรคนี้อะจะไม่หายจะถึงวาระสุดท้ายเลย แต่เป็นโรคทรมาณไม่ตายง่ายแหละ เขาเรียกว่าโรคคนแก่ ๗ เดือนใช้ใหม่ละ เราก็นับปีจนกระทั่งถึงวันท่านมรณภาพ ๗ เดือน

อย่างนี้แหละผิดใหม่ละ ๘๐ ปี แต่ก่อนประกาศก็ประกาศไม่เลย ๘๐ นะ ชี้นิ้วเลยเถียวนะ ใครจะเร่งให้เร่งนะ ไม่เลย ๘๐ เวลานี้ก็ได้เท่านั้นปี แล้วก็นับนิ้วให้เห็นด้วย พอถึง ๘๐ ปีปั๊บมันนานไหม นานอะไรละดูซิ มันจับได้ทุกกิตทุกกีนะเรา ท่านก็เฉย

นะที่นี้ เจ็บไข้ได้ป่วยเหมือนไม่ใช่คนเจ็บคนไข้นะ เฉยธรรมดา ๆ ธรรมดาท่านเหมือนไม่มีโรคมีภัย เป็นปกติ แต่ใครก็รู้ว่าท่านไม่สบาย เอายานี้มาเอยานี้มาให้อะไรท่านก็เฉย ท่านไม่สนใจ ยาแยะอะไร ท่านว่า ยาแยะอะไร หายุ่ง นั้นฟังซิท่านบอก หามายุ่ง อยู่นี้สบายแล้ว

เรื่องธรรมถำลงได้เข้าถึงใจแล้ว ไม่ต้องหาอะไรมาเป็นพยาน จำขึ้นเท่านั้นพอแล้ว นี้พูดจริง ๆ จะว่าบ้าก็บ้าเต็มสัดเต็มส่วน ไม่เคยกระดิกพลิกแพลงในการจะคิดเปลี่ยนแปลงอะไรในความเห็นความรู้อันนั้นนะ ไม่เคย ตั้งแต่มันจำขึ้นเท่านั้นแล้ว ทูลถามพระพุทธเจ้าหาอะไร เท่านั้นพอ พระพุทธเจ้ามีที่พระองค์ถามหาอะไร นั้น มันจำอยู่นั้นครบหมดไปแล้ว มองดูน้ำมหาสมุทรถามหาอะไร มีก็หยดก็หยาดถามหาอะไร รู้แล้วว่าน้ำมหาสมุทร นี้ธรรมชาติที่ครอบโลกธาตุเป็นธรรมชาติถามหาอะไร ถามพระพุทธเจ้า เป็นอย่างเดียวกันนี้หมด พระสงฆ์สาวกบรรดาที่เป็นสาวกของพระพุทธเจ้าก็พระองค์ เป็นอันเดียวกันหมด ธรรมชาตินี้มันก็อยู่ในท่ามกลางเป็นอันเดียวกันหมดแล้ว แล้วจะถามหาอะไร

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้า คงเส้นคงวาหนาแน่น ที่ท่านประกาศเอาไว้ว่า อกาลิโก คือไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลามาทำลายได้ นอกจากตัวเองทำลายตัวเองและส่งเสริมตัวเองเท่านั้น ธรรมจะเกิดมีขึ้นก็เพราะตัวเองบำรุงรักษา ธรรมจะดับหายลงไปก็เพราะตัวเองทำลาย มีเราเป็นตัวประกัน ถ้าเราตั้งใจปฏิบัติธรรมก็คงเส้นคงวา กิเลสก็เหมือนกัน ท่านก็บอกว่าเป็น อกาลิโก เหมือนกัน จะทำให้เป็นกิเลสเมื่อใดเป็นได้ตลอดเวลา จะทำให้เกิดศีลเกิดธรรมเมื่อใดเป็นได้ตลอดเวลาจากหัวใจดวงเดียวกัน

เพราะใจดวงนี้บรรจุไว้ทั้งกิเลสและธรรมอยู่ด้วยกัน ทางไหนมีกำลังล้าก็ตีกันลง ทางซั้วกิเลสมีกำลังล้าตีธรรมลง ถ้าธรรมมีกำลังล้าก็ตีกิเลสลง เมื่อธรรมกล้ำขึ้นไปตีลง ๆ ฟาดจนแหลกขาดสะบั้นลงไปแล้วบรรลุธรรมปิ้ง ก็ออกจากหัวใจดวงเดียวกันนี้ จะมีเมืองอินดงอินเดียที่ไหน อยู่ในหัวใจนี้ อินเดียก็เอาหัวใจเป็นที่ตั้ง กิเลสมันเหยียบอินเดียคือหัวใจเรานั้น อินเดียที่ไหน กิเลสมันเหยียบอยู่ที่เมืองอินเดียหัวใจเรานั้น ธรรมก็เจริญที่อินเดียนี้

พระพุทธเจ้าตรัสรู้ที่อินเดียคือหัวใจของเรา ปรีนิพพานดับสมมุติทั้งหลายก็ตรัสอยู่ที่ธาตุที่ชั้นนี้เหมือนกันหมด แล้วไปหาอินเดียที่ไหน เรายกไว้สำหรับการกราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ สถานที่ที่ควรเคารพบูชา แต่จะหลงจนเกินตัวอย่างนั้นเราไม่เห็นด้วยเข้าใจไหมละ ต้องให้มันอกมีโนชิ นั้นสถานที่ตรัสรู้ สถานที่เราตรัสรู้ ตรัสรู้ที่ไหน พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ๆ ด้วยอะไร ท่านเอาอะไรมาปฏิบัติ เราก็ก้ออันนั้นมาปฏิบัติตัว เราก็ก้อรู้ขึ้นมาได้ แน่ก็วิธีการอันเดียวกัน ธรรมอันเดียวกัน ธรรมไม่ได้เปลี่ยน

แปลง กิเลสเป็นประเภทเดียวกันไม่ได้เปลี่ยนแปลง แก้กิเลสแก้ด้วยธรรมอย่างเดียว
กันไม่เปลี่ยนแปลง แล้วอันไหนจะสูงจะต่ำ อันไหนจะครึจะล้ำสมัย นอกจากเราเสียเอง
เป็นผู้ทำให้ครึให้ล้ำสมัยให้กิเลสเหี้ยมโหด ๗ ด้วยความซึ่เกียจซึ่คร้านไม่เอาไหน
ความไม่เชื่อบาปเชื่อบุญเชื่อกรรมเท่านั้นเองจะทำลายเจ้าของ

พากันจำเอาทุกคน นี้ก็ได้เปิดเรื่อย ๆ ธรรมประเภทนี้เราก็ไม่ค่อยได้เปิด เปิด
แต่ลูกศิษย์ลูกหาเฉพาะ ๆ ที่ว่า เหนอ.พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ๆ อย่างนี้ละเหอ เข้าใจไหม
ละ เราก็ไม่เคยพูด แต่ก็พูดกับลูกศิษย์ที่ใกล้ชิดพูดอยู่เสมอ ที่มาพูดอย่างเปิดเผยเป็น
บ้าเต็มปากอย่างนี้ เราไม่ได้มาเป็นบ้าเต็มปากเข้าใจไหม วันนี้เต็มปาก พวกฟังก็บ้าเต็ม
หูเลยนะ ต่างคนต่างเอาบ้าไปเออะ บ้าแบบนี้ไม่ค่อยมีละ นี่ละธรรมพระพุทธเจ้า จำขึ้น
มาเท่านั้น ไม่ต้องถามเลย จึงเรียกว่า สนฺทสิฏฺฐิโก คือรู้เองจากการปฏิบัติของตัวเอง นี่
คือธรรมประกาศ พระพุทธเจ้าประกาศไว้เรียบร้อยแล้ว สนฺทสิฏฺฐิโก คือจะให้ผู้ปฏิบัติ
เป็นผู้รู้เองเห็นเองตัดสินใจเอง จึงไม่จำเป็นต้องทูลถามพระพุทธเจ้า ถ้ายังไปทูลถาม
พระพุทธเจ้า ธรรมข้อนี้ก็ไม่มี ความหมายละซิ

พระพุทธเจ้าประกาศไว้แล้วนี่ พอจำขึ้นมาเท่านั้น เหนอ.เท่านั้นพอ ขึ้นเหอเลย
เหี้ยวนะ เป็นอย่างนั้นละธรรม มีอยู่ตลอดเวลา สถานที่เวลา ในหัวใจของเราทุกคน
กิเลสก็แอบอยู่นั้น เหี้ยมโหดทำลายอยู่นั้น พูดไปพูดมาก็เหน้อย แล้วมีอะไรบ้างวันนี้ มี
อะไรที่จะพูดเข้าวามา

โยม ล่ารายชื่อถอดถอนมหาโจรปล้นพระพุทธศาสนา

หลวงตา เขายังไงลองอ่านซิ

อันนี้จากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ยื่นเสนอแล้ว ถอดถอนจำลอง ครูฑุฑุน
ทต กลุ่มลูกศิษย์หลวงตามหาบัว เตรียมล่ารายชื่อห้าหมื่นชื่อภายใน ๑๘๐ วัน อธิบดี
กรมการศาสนาเดินเร้ว ขอเข้านมัสการหลวงตามหาบัวอีกรอบ ขอชี้แจงแจปมที่มาของ
กฎหมายสงฆ์ฉบับมหาโจรปล้นพระพุทธศาสนา เริ่มต้นจากอาชานันท์ ปันยารชุน โยงมา
ถึงสมเด็จพระเถลิงและคณะที่ฉวยสถานการณ์เสนอร่าง พ.ร.บ.ใหม่ ด้วยอุบายกลที่แยบ
ยลเร้งร้อนผลักดันจนผิดสังเกต ขณะที่ฝ่ายหนุน นำโดยพระมหาโชวี ยันร่างผ่านมติ
มหาเถรสมาคมแล้ว การยกร่างกฎหมายคณะสงฆ์หรือพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ซึ่ง
ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เริ่มปรากฏเด่น
ชัดถึงความแตกแยกอย่างรุนแรง ของคณะสงฆ์ฝ่ายที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ดังที่ผู้จัด
การรายวันเสนอรายละเอียดไปก่อนหน้านี้

ล่ารายชื่อห้าหมื่นชื่อจำลอง วานนี้ (๒๒ กุมภาพันธ์) นายทองก้อน วงศ์สมุทร ศิษ
ยานุศิษย์พระธรรมวิสุทธิมงคลหรือหลวงตามหาบัว เจ้าอาวาสวัดป่าบ้านตาด จังหวัด

อุดรธานี แคนนำในการต่อต้านกฎหมายฉบับนี้ เปิดแถลงการณ์ต่อต้านอย่างเป็นทางการโดยระบุว่า ขณะนี้เป็นที่ชัดเจนว่า นายจำลอง ครุฑขุนทด รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานในการปรับปรุงแก้ไขร่าง พ.ร.บ.คณะสงฆ์ฉบับใหม่ และเป็นผู้เสนอร่างเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี โดยข้อบัญญัติดังกล่าว สนับสนุนการลิดรอน พระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ ในการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช ซึ่งเป็นองค์สกลมหาสังฆปริณายกจนหมดสิ้น ขัดพระธรรมวินัย และฝ่าฝืนพระพุทฺธเจตนารมณ์ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นอกจากนี้ร่าง พ.ร.บ.คณะสงฆ์ดังกล่าว ขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ มาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๘๖ มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๖ อีกด้วย

นายจำลอง ซึ่งเป็นนักการเมืองอาชีพ และเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการย่อมต้องมีสำนึกในการเทิดทูนพระมหากษัตริย์ และจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในพระธรรมวินัยเป็นอย่างดี แต่นายจำลองกลับเป็นประธานทำงานดังกล่าว จึงไม่เหมาะสมที่จะเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการต่อไป นายทองก้อน กล่าวว่า ในฐานะที่ประชาชนคนไทยที่นับถือพุทธศาสนา ในวันนี้ได้ร่วมกับชาวพุทธอีกหนึ่งร้อยคนซึ่งเป็นผู้ริเริ่มในการรวบรวมรายชื่อประชาชนห้าหมื่นชื่อ เสนอต่อวุฒิสภา เพื่อถอดถอนนายจำลองให้ได้ภายใน ๑๘๐ วัน โดยจะออกแบบฟอร์มให้ประชาชนร่วมลงชื่อต่อไป

ด้านนายสุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเปิดเผยว่าได้รับเรื่องร้องเรียนจากนายทองก้อน ศิษยานุศิษย์ของหลวงตามหาบัวที่ไม่เห็นด้วยกับร่าง พ.ร.บ.คณะสงฆ์แล้ว ซึ่งจะส่งให้คณะกรรมการศาสนาและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา เพราะร่างฉบับนี้ยังอยู่ระหว่างการพิจารณา และเป็นเรื่องที่จะเถียงอ่อนต้องพิจารณาโดยรอบคอบ ต้องมองให้รอบด้านด้วยว่าอะไรที่ดีที่สุดสำหรับคณะสงฆ์ ในส่วนของการยื่นรายชื่อถอดถอนนายจำลองนั้น ยังไม่รู้เรื่อง ขอดูรายละเอียดก่อน จริง ๆ แล้วกระทรวงศึกษาธิการพยายามดูแลแก้ไขทุกเรื่อง โดยรับฟังความคิดเห็นทุกฝ่ายอยู่แล้ว

นายสมานจิต ภิรมย์รัตน์ อธิบดีกรมการศาสนากล่าวว่า พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้มีบัญชาให้ตนไปกราบนมัสการเพื่ออธิบาย พ.ร.บ.คณะสงฆ์ฉบับใหม่ในส่วนที่ยังเป็นข้อสงสัย ให้เป็นที่เข้าใจกันทุกฝ่าย ตนได้ติดต่อไปยังหลวงตามหาบัว และได้เดินทางไปที่จังหวัดอุดรธานีพร้อมกับนายเชลียง เทียมสนธิ หัวหน้าฝ่ายนิติการ กรมการศาสนา เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา แต่พอไปถึงวัดป่าบ้านตาด หลวงตามหาบัวได้ติดกิจนิมนต์ที่อื่น จึงให้นายเชลียง ทำหนังสือชี้แจงกรณีที่หลวง

ตามหาบ่าวขอให้ทบทวนและแก้ไขร่าง พ.ร.บ.คณะสงฆ์ฉบับใหม่ได้เข้าใจ โดยฝากหนังสือดังกล่าวไว้กับศึกษาธิการจังหวัดอุดรธานี ก่อนหน้านี้ได้ทำหนังสือชี้แจงอย่างเป็นทางการให้หลวงตามหาบัวทราบบ้างแล้ว และได้ขออนัดกราบนมัสการท่านอีกในวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ แต่ลูกศิษย์ของท่านแจ้งว่า ติดกิจนิมนต์อีก อย่างไรก็ตามในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์นี้ ผมจะเดินทางไปยังวัดป่าบ้านตาดเพื่อขอพบหลวงตามหาบัวอีกครั้งหนึ่ง อธิบดีกรมการศาสนากล่าว

นายสมานจิต กล่าวอีกว่า นายทองก้อนเคยมาพบตนและขอร่าง พ.ร.บ.คณะสงฆ์ฉบับดังกล่าวไปแล้ว อีกทั้งประเด็นที่นายทองก้อนสงสัยมีข้อสงสัย กรมการศาสนา ก็ได้ทำหนังสือชี้แจงไปแล้วเช่นกัน ส่วนกรณีที่นายทองก้อนจะล่ารายชื่อห้าหมื่นคนเพื่อถอดถอดรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งนั้น เป็นเรื่องส่วนตัวของนายทองก้อน ยัน พ.ร.บ.คณะสงฆ์ ผ่านการพิจารณาของมหาเถรสมาคม

แถลงที่มาของที่มาของกฎหมายเผด็จการ นอกจากล่ารายชื่อนายจำลองออกจากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการแล้ว ในครั้งนี้กลุ่มศิษยานุศิษย์ของหลวงตามหาบัว ยังเปิดเผยถึงที่มาของ พ.ร.บ.คณะสงฆ์นี้อย่างละเอียด ถึงกับเรียกว่าเป็นฉบับมหาโจรปล้นพระศาสนา ในแถลงการณ์ระบุว่าเริ่มมาตั้งแต่รัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน ลิตรอนพระราชอำนาจพระมหากษัตริย์ ในการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช โดยการแก้ไข พ.ร.บ.คณะสงฆ์ ในปี ๒๕๓๖ มาตรา ๗ และยังไม่ยอมให้มีข้อความว่า พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้ง ๆ ที่ชาวพุทธไม่น้อยกว่า สองล้านคนเข้าชื่อกันร้องขอ

ต่อมารัฐบาลนายชวน หลีกภัย อาศัยกฎหมายรัฐธรรมนูญ ออก พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดให้กรมการศาสนาต้องขึ้นกับ คณะกรรมการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ และตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาขึ้นมาโดยมี ศาสตราจารย์ ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสะอ้าน เป็นประธาน คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาชุดนี้ กำหนดให้มีผู้แทนจากศาสนาอื่นมาเป็นกรรมการในคณะกรรมการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ มีผลให้พระพุทธศาสนาต้องอยู่ในการปกครองของคนนอกพระพุทธศาสนา

จากพฤติกรรมดังกล่าวจึงสะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลนายชวน จงใจออกกฎหมายเพื่อให้ชาวพุทธทั่วประเทศเกิดความระส่ำระสาย ชาวพุทธจึงพร้อมใจกันเรียกร้องให้แก้ปัญหาโดยด่วน ถัดจากนั้น สมเด็จพระพุฒาจารย์(เกี่ยว อุปเสโน) เจ้าอาวาสวัดสระเกศ เจ้าคณะใหญ่หนตะวันออก และคณะ ถู้อัจฉริยะเป็นโอกาสยกร่าง พ.ร.บ.คณะสงฆ์แบบ

เร่งด่วนผิดปกติและเสนอต่อรัฐบาลโดยไม่มีมติของมหาเถรสมาคมรองรับ โดยคุณย์ พิทักษ์พระพุทธานุศาสตร์ได้การนำของพระเทพดิลก (พระมหาระเบบ) และพระราชกวี (เลขาคุณย์) และพระมหาโชว์ เป็นผู้ให้การสนับสนุนด้วยการการโฆษณาชวนเชื่อ ชัก นำชาวพุทธที่ไม่ทราบความจริงให้เข้ามาสนับสนุน ร่าง พ.ร.บ.สงฆ์ จึงมีที่มาไม่ชอบมา พากล เร่งด่วนผิดปกติวิสัย เนื้อหาในร่างเป็นการลิดรอนพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ และยึดอำนาจสมเด็จพระสังฆราช แต่เพิ่มอำนาจแบบเบ็ดเสร็จให้แก่มหาคณิสสร ทำหน้าที่ปกครองคณะสงฆ์ตามกฎหมายมหาคณิสสร และวินัยนิกคกรรม โดยไม่มีการ คานอำนาจจากผู้นใดเลย และยังห้ามการวิพากษ์วิจารณ์มหาคณิสสรและคณะสงฆ์อีก ด้วย จึงเท่ากับเป็นเผด็จการมหาคณิสสรซึ่งไม่เคยมีมาก่อนในพระธรรมวินัย และพ.ร.บ.คณะสงฆ์ที่เคยมี

การดำเนินการดังกล่าวของคณะบุคคลเห็นได้ชัดเจนว่า เป็นอุบายของมหาโจร คิดจะปล้นคลังธรรม คือพระพุทธานุศาสตร์ให้อยู่ในอำนาจตน เราชาวพุทธจึงขอต้านทาน และปราบปรามมหาโจรปล้นพระศาสนา แลลงการณ์ระบอบ

ฝ่ายหูหนวกเสียงแข็งยันผ่านมหาเถรสมาคม นายกำพล พุ่มมณี ประธานอนุกรรม การศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการพุทธศาสนา กล่าวว่า จาก การที่มีบุคคลกลุ่มหนึ่งออกมาคัดค้านร่าง พ.ร.บ.คณะสงฆ์ซึ่งนำโดย นายทองก้อน วงศ์สมุทร ได้พยายามเสนอชื่อว่า พ.ร.บ.ดังกล่าวไม่ผ่านการพิจารณาของมหาเถร สมาคม และมีความไม่เป็นประชาธิปไตยนั้น เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นมาเองทั้งสิ้น ด้านพระ มหาโชว์ ทศนีย์โย ยืนยันว่าร่าง พ.ร.บ. นี้ได้ผ่านการพิจารณาของมหาเถรสมาคมจึงไม่ ผิดตามธรรมวินัย ซึ่งการให้สัมภาษณ์ของนายทองก้อน เพื่ออ้างถึงความใกล้ชิดของ พระผู้ใหญ่ ถือว่าเป็นการหลอกลวง นอกจากนี้พระมหาโชว์ กล่าวต่อว่า มีกระบวนการ ทำลายทางพระพุทธานุศาสตร์ และคัดค้านไม่ให้ พ.ร.บ.เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทน ราษฎร เนื่องจากกลุ่มบุคคลดังกล่าวต้องสูญเสียผลประโยชน์

หลวงตา ในหนังสือพิมพ์นี้บอกชัดเจนว่า มหาโจร ๆ มาตลอด พวกกันเข้าใจ เอานะ ฟังแล้วนี่ เป็นมหาโจรมาตลอด ๆ เลย พลิกแพลงเปลี่ยนแปลง ลบล้าง ๆ เอา ตัวเป็นใหญ่ ๆ ขึ้นไปเรื่อย ๆ แม้แต่ผู้วินัยยังต้องหาพวกมหาโจรมาเป็นเจ้าอำนาจ คุมบังเหียนไซ้ไหมละ ในนี้มีแต่อย่างนั้น ๆ ให้พี่น้องทั้งหลายเออานะ นี้ละมหาโจรกำลัง ออกเปิดเผยในหนังสือพิมพ์ฉบับนี้แล้ว เราฟังชัดเจนแล้ว แต่ก่อนก็ทราบอยู่แล้ว แต่ ไม่มีสักขีพยานที่จะออกมา วันนี้ออกมาแล้ว เราจับได้ทุกระยะ ๆ ไปเลย มหาโจรตั้ง แบบตั้งฉบับมาจากไหน เรื่องว่าผ่านมหาเถรสมาคม มหาเถรสมาคมองค์ไหนวะ เออา อังออกมา ผู้ที่ตั้งข้อบัญญัติคือใคร ตรงนี้แหละสำคัญมาก แล้วตั้งกลุ่มโจรขึ้นมาตั้ง

มาจากไหน ได้รับความเห็นชอบในประเทศไทยเรามีที่ไหน ไม่มี มันตั้งขึ้นมา นี่เป็นมหาโจรชั้นหนึ่ง

แล้วจากนั้นก็ตั้งขึ้นมาเป็นกฎหมายกำหนดข้อบัญญัติขึ้นมาว่าผ่านมหาเถรสมาคม มหาเถรสมาคมองค์ไหนที่จะรับทราบในสิ่งเหล่านี้ มหาเถรสมาคมมีทั้งสองภาค ภาคธรรมยุต-ภาคมหานิกายมีรวมกัน ทำไมจะไม่ทราบ ถ้าไม่ใช่มันหาเรื่องเป็นมหาโจรที่จะปล้นบ้านปล้นเมืองหนักเข้าไปเท่านั้น มีอย่างนั้นเท่านั้น พวกเข้ใจแล้วเหอ อุบายวิธีการนี่คืออุบายวิธีการมหาโจรล้วน ๆ เลย ไม่เป็นวิธีการใดทั้งนั้นแหละ แก่ไปไหนก็แก่ไปเถอะ ต้นตอสำคัญก็คือว่าตั้งข้อบัญญัติมานี้ใครเป็นคนตั้งมา เอาป่า ๆ ถิ่น ๆ มาจากไหน ใครเป็นคนรับทราบ คนชาวพุทธทั่วประเทศไทย ทั้งพระสงฆ์องค์เจ้าทั่วประเทศไทย ใครรับทราบจากการแต่งตั้งของมันขึ้นมา นี่อันหนึ่ง

และคณะที่มันตั้งเป็นกรรมการอยากไขว่อดนั้นนะ กรรมการที่ตั้งขึ้นมาเป็นกลุ่มเป็นก้อนตั้งขึ้นมาจากใคร ใครเป็นคนอนุญาตให้ตั้งขึ้นมา ชาตไทยของเรามีใครเป็นคนรับผิดชอบ และทราบเรื่องราวมาด้วยดีแล้วค่อยมารับผิดชอบ มีองค์ไหนไม่มีสำหรับหลวงตาบัวไม่เคยเห็นก็บอกไม่เคยเห็นอย่างนี้แหละ นี่แหละเรียก มหาโจรปล้นศาสนา ทราบในหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ก็แล้วกัน นี่ละออกมาประกาศบ้าง ๆ เอาอำนาจวาสนาใหญ่หลวง ต้องขอวิงวอนเวลานั้นเวลานี้ หาอุบายวิธีการชักไปดึงไป เพื่อให้เสียเวล่ำเวลาของทางนี้ ทางนี้จะอ่อนไม่ได้เข้าใจไหม ทางนั้นแข็งทางนี้ต้องแข็ง เราเป็นเจ้าของสมบัติของชาติของศาสนาทั้งประเทศ เราจะอ่อนข้อไม่ได้

อย่าเอาหัวเต่าหดอยู่ในกระดองออกมาใช้กับชาติไทยของเรา สมบัติของชาติไทยไม่ใช่สมบัติหัวเต่า คนชาติไทยไม่ใช่คนหัวเต่าพอจะหดอยู่ในกระดอง เข้าใจไหม จำให้ตื้อข้อนี้ นี่มหาโจรปล้นแล้วเวลานี้เริ่มแล้ว หาแต่อำนาจใหญ่ ๆ มาอวดโลก ๆ ว่าผ่านมหาเถรสมาคม มหาเถรสมาคมที่ไหน เราไม่เห็น เอ้า.มหาเถรสมาคม เอ้า.เข้าไปหาซิ มันก็รู้กันทันที แล้วตั้งข้อบัญญัติมานี้ตั้งมาจากไหนจะรู้กันทันที นี่ละต้นตอของมัน เดี่ยวมันออกข่าวเรื่องราวไป ต้นตอมันไม่ให้เข้าไปแตะ เข้าใจไหม ผู้ตั้งกำหนดกฎบัญญัติป่า ๆ ถิ่น ๆ มาจากใคร ใครเป็นคนตั้งขึ้นมา

ข้อที่สองตั้งขึ้นมาเป็นกลุ่มมหาโจรกำลังปล้นศาสนาอยู่เวลานี้ ตั้งขึ้นมาจากไหน ใครเป็นผู้รับทราบคนไทยเราทั่วประเทศไทย ทั้งฝ่ายพระทั้งฝ่ายฆราวาส ใครทราบด้วยมีไหม ไม่มีใครรับทราบด้วย นี่มันตั้งขึ้นมาปลอม ๆ สองจุดนี้ มันระบดสาตกระจายออกมา เลื้อยไปเหมือนแถววัลย์หลอกโลก ตัวหัวใจอันสำคัญอยู่ที่จุดนี้นะ จุดที่มันปล้นศาสนาปล้นที่จุดนี้แหละ มันไปตั้งมาจากไหน เอ้า.เข้าไปหาซิจุดใหญ่มันมีอยู่ นี่ ไปเกาทำไมที่ไม่คัน เกาตรงที่มันคันซิ มันจะทำลายโลกอยู่ก็คือตรงคัน ๆ นี่แหละ

ตั้งขึ้นมาเป็นกฎเกณฑ์ข้อบังคับอย่างนั้นอย่างนี้ ใครเป็นคนตั้งมา เอามาจากไหน แล้วตั้งเป็นกลุ่มขึ้นมา เป็นมหาโจรปล้นศาสนาอยู่เวลานี้ตั้งขึ้นมาจากไหน ใครรับทราบคนทั่วประเทศไทยไม่รับทราบ มีแต่พวกเดียวรับทราบกันที่จะเข้าปล้นบ้านปล้นศาสนาเท่านั้นเอง พวกกันเข้าใจหรือยัง

นี่ละหนังสือพิมพ์ฉบับนี้เราทราบได้ชัดเจนแล้ว การมาหาเราไม่มาหาเรา ไม่เห็นจำเป็นอะไร ขอให้เรื่องราวนี้ส่งลงไปด้วยงานส่วนรวมเราเป็นที่พอใจ การมาหาเราไม่มาหาเราไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร ถึงเวลาเราพูดเราจะพูดของเราเองอย่างนี้ อย่างพูดอยู่เดี๋ยวนี้ มาพูดก็มาพูดอ้อมอ้อม ๆ ทำทำนั้น พอให้คันปากคันหมัดกำปั้น ฟาดปากคนเท่านั้นเองเรา เข้าใจหรือ นี่ละภาษารธรรมฟังเอา ท่านทั้งหลายไม่เคยฟัง

นี่ละเรื่องโจรปล้นศาสนาออกหนังสือฉบับนี้ เห็นดูเอา เราฟังชัดแล้ววันนี้ไม่สงสัยแล้ว อูบายวิธีการทั้งนั้นที่จะเหยียบย่ำทำลาย เป่าหูให้คนโง่ ๆ เชื้อมัน เข้าใจไหม หูนี้เราก็งงไม่แน่ว่าหูใครโง่หูใครฉลาด เรายังไม่ได้มาประชุมหมาเราสิบสองตัวดู สุนัขหรือสุนัข ถ้าสุนัขก็จะถูกต้อนนะ ก็จะมีอย่างนั้นอีก พูดอย่างนี้ละ ต้องประชุมหมดชีเวลาประชุม จึงเรียกว่า นักสู้ี่วะ

โยม เขาบอกว่า พรุ่งนี้อธิบัติกรรมการศาสนาจะมากราบลวงตา

ลวงตา มากราบก็มา ทางกรุงเทพก็ให้มาด้วยกัน เข้าใจไหม ถ้าพอจะพูดมากน้อยเพียงไรเราจะพูดเอง ไม่พอพูดเราไม่พูด ไม่มีใครมาปิดปากเราได้ทั้งการพูดและการไม่พูดเข้าใจหรือ ก็มีเท่านั้น ตกลงตามนี้ละ นี่เป็นสิทธิของเราที่เราจะพูดหรือไม่พูด หรือพูดหนักเบาอย่างน้อยเพียงไร ให้มาฟัง.เรื่องราวอะไรมาฟัง อย่ามาไม่อย่ามา อวดกับเรา พูดจริง ๆ

เอาให้จริงนะทุกคน สงฆ์ทั่วประเทศไทยนี้ก็เหมือนกันนั่นแหละ ได้ร้อนไปทั่วกันหมดแล้วจากมหาโจรนี้ละ อยู่ ๆ มาตั้งหาอะไร เด็กอมมือเขาก็ไม่ทำ ทำอย่างนี้

สรุปทองคำและดอลลาร์ วันที่ ๒๓ เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ บาท ๗๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๐๐ ดอลลาร์ เท่านั้นละ ไม่อ่านมากนะ ทองคำที่เราได้แล้วเวลานี้ ทั้งรวมแล้วและยังไม่รวม รวมกันทั้งหมด ได้ทองคำ ๔,๗๕๗ กิโลกรัม กรุณาทราบตามนี้ พอแค่นี้

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com